

ע"פ 7442/14 - עסב אבו כף נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 7442/14

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: עסב אבו כף

נ ג ד

המשיבות:
1. מדינת ישראל
2. פלונית (קטינה)

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
(הרכב כב' השופטים: ח' סלוטקי, מ' לוי ו-ג' גדעון)
מתאריך 21.10.2014 בתיק פח 053743-12-13

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשע"ה (25.06.2015)

בשם המערער: עו"ד מוטי יוסף

בשם המשיבות: עו"ד תומר סגלוביץ'

פסק-דין

1. המערער הודה בעבירה של עשיית מעשה מגונה במתלוננת שהיתה קטינה (שטרם מלאו לה 14 שנים), וכן

עמוד 1

בשתי עבירות של אינוס של המתלוננת. הוא הורשע לפיכך - לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן שהוגש: בעבירה של עשיית מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 340(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין, או החוק), בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק וכן בשתי עבירות של אינוס - עבירות לפי סעיף 345(א)(3) לחוק.

2. המערער נדון למאסר בפועל של שש וחצי שנים מאסר, לשנתיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות של פשע. כן הוא חויב בתשלום פיצויים למתלוננת בסך של 30,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי הנכבד פסק עוד כי המערער יחל בריצוי עונש המאסר שהושת עליו בפסק הדין - לאחר שישלים ריצוי עונש מאסר בפועל של 7 חודשים שבגינן הוא שהה באותה עת במאסר, וזאת בשל עבירת רכוש שביצע והורשע בה (ת"פ ב"ש 43696-08-13) ובניכוי ימי מעצרו בגין התיק, מושא הערעור - מתאריך 16.12.2013 ועד לתאריך 22.04.2014.

3. במסגרת הערעור שהגיש המערער הוא ביקש להפחית מעונשו, שלדעתו הועמד על הצד הגבוה, ולהתחשב בעובדה שהודה בעבירות על פי כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד. כן ביקש המערער, מלכתחילה, להפחית מהפיצויים שנפסקו לנוכח מצבו הכלכלי הקשה, ואולם במהלך הדיון בפנינו הודיע בא-כוח המערער כי המערער חוזר בו מבקשתו זו, תוך שמירת זכותו לפנות למרכז לגביית קנסות.

4. בא-כוח המשיבה בתשובתו ביקש כי הערעור ידחה ועמד על כך שפסק הדין, מושא הערעור, איזן בצורה ראויה את כל שיקולי הענישה הרלבנטיים.

5. לאחר עיון במכלול החומר ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי אין מקום להתערב בעונש המאסר שהושת ע"י בית המשפט המחוזי הנכבד בתיק, מושא הערעור, ובפסיקת הפיצויים שנפסקו לזכות המתלוננת. יחד עם זאת בהתחשב בעובדה שהמערער הודה וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד, ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי המערער - החלטנו לחפוף את תקופת המאסר בפועל שהושתה על המערער בפסק הדין, מושא הערעור, עם העונש בן שבעת החודשים שהושת עליו בת"פ (ב"ש) 43696-08-13.

ביתר רכיבי גזר הדין, מושא הערעור - לא יחול שינוי.

ניתן והודע ביום, ח' בתמוז התשע"ה (25.6.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט